REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

Posl.br.Pr-6/2026-146

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, po sucu Jeleni Habulin kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja 1. Zdenka Čukoića, OIB: 44259880469, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, 2. Ankice Čukoić, OIB: 45968210625, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, 3. Klementine Ričko, OIB: 20532092904, Donja Batina 133A, Zlatar i 4. Dalibora Čukoića, OIB: 89343359143, Ulica Matije Gupca 45, Bedekovčina, koje zastupaju Krešo Štefek, Sanja Špiljarić i Anita Barlafa, odvjetnici iz ZOU Krešo Štefek, Sanja Špiljarić i Anita Barlafa iz Zagreba, protiv tuženika HEP Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, kojeg zastupaju Marina Mlinarić i Snježana Šoštar, dipl.pravnice, radi naknade štete, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 29. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja odvj.Anite Barlafa i pun.tuženika Snježane Šoštar, dana 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, da tužitelju Zdenku Čukoiću, OIB: 44259880469, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, plati iznos od 222.000,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. svibnja 2015. do isplate, po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narode banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila

na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, da tužitelju Zdenku Čukoiću, OIB: 44259880469, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, plati iznos od 2.261,60 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30.listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01.srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

III. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, da tužitelju Zdenku Čukoiću, OIB: 44259880469, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, plati iznos od 35.859,43 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30.listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

IV. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, plaćati tužitelju Zdenku Čukoiću, OIB: 44259880469, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće mjesečnu rentu na ime tuđe pomoći i njege počevši od 07. svibnja 2015. pa ubuduće i to za razdoblje od 07.svibnja 2015.g.do 31. svibnja 2024. u iznosu od 1.803,62 EUR, zatim za razdoblje od 01. lipnja 2024. do 30.lipnja 2026.g. u iznosu od 2.048,85 EUR mjesečno, a od 01.07.2026. pa ubuduće u iznosu od 2.291,85 EUR mjesečno, do svakog 10-tog u mjesecu, dospjele obroke odjednom, sa zakonskom zateznom kamatom na dospjele, a neisplaćene obroke tekućom od 30.listopada 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

V. O d b i j a s e tužitelj Zdenko Čukoić s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 6.408,60 EUR te sa dijelom zahtjeva za mjesečnu rentu počevši od 01.07.2026. pa nadalje u iznosu od 243,00 EUR mjesečno.

VI. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, da tužiteljici Ankici Čukoić, OIB: 45968210625, Maretić 59, Hrašćina Trgovišće, plati iznos od 55.000,00 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. svibnja 2015. do isplate, po stopi koja se do 31. srpnja 2015. određuje, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narode banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

VII. O d b i j a s e tužiteljica Ankica Čukoić s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.047,78 EUR.

VIII. N a l a ž e s e tuženiku HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., OIB: 46830600751, Ulica Grada Vukovara 37, Zagreb, da tužiteljima Zdenku Čukoiću, Ankici Čukoić, Klementini Ričko i Daliboru Čukoiću naknadi parnični trošak u iznosu od 157.284,63 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30.listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, a referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e nj e

1. Tužitelji u tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 07. svibnja 2015. pod posl. brojem Pr-77/15 navode da je tužitelj Zdenko Čukoić 02. travnja 2014. teško stradao na radu i to na privremenom radilištu sanacije vodiča na 35 kV dalekovodu Krapina – Straža, kod stupnog mjesta 54, prilikom obavljanja radova sanacije dalekovoda, odnosno zamjene vodiča na dijelu dalekovoda. Na poslovima zamjene oštećenih vodiča novim vodičima tom su prilikom, osim tužitelja, radili tuženikovi radnici Danijel Ferk, Nenad Mikša, Darko Dijaković, Tomislav Petek i Vladimir Vrhovec, time da su Nenad Mikša i Darko

Dijaković obavljali poslove dizanja vodiča na način da su ih, nakon što su ih vezali užetom, podizali ručnim povlačenjem jednog kraja užeta kako bi se drugi kraj užeta sa zavezanim vodičem dizao uz samu stranicu čelično- rešetkastog stupa.

2. Prilikom podizanja vodiča isti je zapinjao o spojeve bočnih profila s baznom cijevi, pa se prvotužitelj Zdenko Čukoić, koristeći kombinirani pojas, kretao gore – dolje po istočnoj bočnoj strani stupa i rukom oslobađao prolaz žici na način da je istu odmicao od stupa, a kada se prvotužitelj počeo spuštati, pao je na tlo s visine od cca 4,80 metara te zadobio niz teških i po život opasnih ozljeda.

3. Tužitelji tvrde da tuženik kao poslodavac, nije u skladu s odredbom iz čl. 8. st. 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine", br. 59/1996., 94/1996., 114/2003., 100/2004., 86/2008., 116/2008., 75/2009. i 143/2012., dalje: ZZR) na privremenom radilištu na kojem je prvotužitelj stradao osigurao najveći mogući stupanj zaštite sigurnosti i zdravlja radnika, te da je do predmetne ozljede na radu došlo iz razloga što pojas s užetom za vezivanje koji je u vrijeme nastanka štetnog događaja Zdenko Čukoić koristio nije imao dvostruke karike. Navode da se prvotužitelj prilikom podizanja popravljenog vodiča, koristeći kombinirani pojas, kretao gore – dolje po istočnoj bočnoj stranici stupa i rukom oslobađao prolaz žici na način da je istu odmicao od stupa zbog zapinjanja iste o spojeve bočnih profila s baznom cijevi. U obavljanju opisanog posla tužitelj je koristio kombinirani pojas i samo jedno uže za vezivanja pa se cijelo vrijeme dok se kretao po čelično – rešetkastom stupu morao kopčati i otkapčati uže uz konstrukciju stupa na način da je svaki puta uže provlačio oko nosača stupa i kopčao kariku na kombiniranom pojasu, pa se u trenucima premještanja užeta i slijedećeg kopčanja nalazi nevezan na čelično – rešetkastom stupu. Prilikom spuštanja, u trenutku dok je bio nevezan, tužiteljeva ruka kojom se držao za stup je skliznula pri čemu je izgubio ravnotežu i pao na tlo s visine od cca 4,80 m.

4. Tužitelji smatraju da do predmetne ozljede na radu ne bi došlo da je prvotužitelj koristio sigurnosni sustav penjanja s dvostrukim karikama, tako da je jedna karika uvijek prikopčana za konzolu. Tuženik kao poslodavac nije osigurao tužitelju odgovarajuća zaštitna sredstva (čl. 43. st. 1. ZZR-a), niti je poduzeo sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da pristup područjima s posebnim opasnostima i štetnostima imaju samo radnici koji su dobili odgovarajuće upute i zaštitna sredstva (čl. 43. st. 45. ZZR-a).

5. Budući da tuženik kao poslodavac nije tužitelju Zdenku Čukoiću osigurao odgovarajuća zaštitna sredstva i nije skrbio da ih on koristi pri obavljanju poslova na čelično rešetkastom stupu mreže niskog i srednjeg napona sukladno izrađenim Uputama za sigurno penjanje na metalno rešetkaste stupove te Uputama za sigurno korištenje sigurnosnog pojasa s naramenicama, odnosno propisanim pravilima iz područja zaštite na radu, smatraju da im je tuženik dužan naknaditi neimovinsku i imovinsku štetu koju su pretrpjeli uslijed predmetnog štetnog događaja i koju će evidentno trpjeti ubuduće.

6. Tužitelji navode da je uslijed predmetnog štetnog događaja i tjelesnih ozljeda koje je zadobio u istom, tužitelju Zdenku Čukoiću povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, jer je zadobio niz izuzetno teških tjelesnih ozljeda koje su pobliže opisane u medicinskoj dokumentaciji i zbog kojih je dugotrajno trpio jake bolove, a osim toga, prvotužitelj je tijekom dugotrajnog liječenja pretrpio niz nelagodnosti, u

bitnome: primarno zbrinjavanja u Općoj bolnici Zabok (MSCT, UZV abdomena, RTG snimanja, postavljenje urinarnog katetera, postavljanje perifernog venskog puta, kontinuiranu infuziju, imobilizaciju Schanzovim ovratnikom, pripremu za premještanje), hitno premještanje uz imobilizaciju na transportnoj dasci iz Opće bolnike Zabok u KBC "Sestre milosrdnice", Zagreb, dijagnostičku obradu pri prijemu u tu bolnicu (radiološku, RTG pluća i srca, RTG vratne kralježnice i cervikotorakalnog prijelaza, RTG torkalne kralježnice, RTG desnog hemitoraksa, laboratorijsku obratu), hospitalizaciju u navedenoj bolnici od 02. 04. 2014. do 14. 07. 2014., hitnu ekstenziju vratne kralježnice po Crutchfieldu, operativni zahvat pod općom anestezijom (03. 04.2014.), razvoj mnogobrojnih komplikacija respiratornog trakta (respiratonu insuficijenciju, purulentni traheobronhitis, desnostranu pneumoniju), razvoj paralitičkoj ileusa, uroinfekciju uz razvoj sepse i septičnog šoka; razvoj sakralnog dekubitusa i učestala previjanja sa psaliranim alginatnim oblogom; aktivnu fizikalnu terapiju tijekom hospitalizacije uz asistenciju fizioterapeuta; stacionarnu rehabilitaciju u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitacije Varaždinske Toplice od 14. 07. 2014. do 16. 12. 2014., niz medicinskih pretraga (kontrolna RTG snimanja, UZV, laboratorijska obrata), zbog uroinfekcije u više navrata liječenje antibioticima, zbrinjavanje traheostome pod lokalnom anestezijom u Općoj bolnici Varaždin, vađenje šavova.

7. Tužitelj Zdenko Čukoić je pretrpio i intenzivan strah u trenutku nastanka štetnog događaja i ozljeđivanja prouzročen naglom psihičkom indukcijom predočene, odnosno pretpostavljene životne opasnosti u odnosu na vlastito zdravlje i život, trpio je strah za vrijeme liječenje zbog operativnog zahvata, zbog komplikacija nastalih tijekom liječenja, zbog neizvjesnosti u ishod liječenja, te još trpi strah u vidu zabrinutosti za vlastito zdravlje. Stalna prisutnost straha u životu prvotužitelja i to u svim njegovim pojavnim oblicima od dana nastanka štetnog događaja pa do danas, u bitnome je poremetila duševni mir prvotužitelja.

8. Uslijed višestrukih i izuzetno teških tjelesnih ozljeda koje je tužitelj Zdenko Čukoić zadobio kod njega je došlo do 100%-tnog smanjenja životne aktivnosti, odnosno nastupio je osobito teški invaliditet od 100% te je trajno vezan uz invalidska kolica, a zaostalo mu je i trajno naruženje zbog kojeg trpi duševne boli. Stoga tužitelja Zdenko Čukoić zahtijeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje prema slijedećim kriterijima: jačina i trajanje fizičkih bolova (60.000,00 kn), jačina i trajanje pretrpljenog straha (50.000,00 kn), duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti (1.000.000,00 kn) duševne boli zbog naruženosti (60.000,00 kn), odnosno ukupno na ime novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje potražuje iznos od 1.170.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe pa do isplate.

9. Nadalje, kako je prvotužitelju zbog tjelesnih ozljeda koje je zadobio u predmetnom štetnom događaju po otpustu s bolničkog liječenja bila potrebna tuđa pomoć i da će mu i ubuduće, trajno, svakodnevno u punom opsegu biti potreba tužba nestručna, tj. nemedicinska pomoći i to ne samo za obavljanje bilo kakvih fizičkih poslova već i za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba. Tako mu je svakodnevno, trajno potrebna tuđa pomoći pri premještanju u krevetu, premještanja iz kreveta u invalidska kolica i obrnuto, oblačenju, svlačenju, hranjenju, nabavi i pripremi hrane, pri održavanju osobne higijene i slično. Osim navedeno, činjenica je i da je tužitelju po otpustu s bolničkog liječenja bila potrebna i da će mu i ubuduće trajno biti potrebna pored

navedene nemedicinske i stručna medicinska njega i pomoć fizioterapeuta radi fizikalne terapije i masaže u kući. Stoga tužitelja zahtijeva isplatu naknade za pretrpljenu imovinsku štetu u vidu troškova tuđe pomoći i njege koja mu je bila potrebna u proteklom razdoblju od dana otpusta s bolničkog liječenja do 6. 5. 2015. u iznosu od 27.000,00 kuna, za zateznom kamatom od donošenja prvostupanjske presude do isplate. Nadalje, tužitelj Zdenko Čukoić počevši od 7. 5. 2015. pa ubuduće potražuje mjesečnu rentu na ime tuđe pomoći i njege (nemedicinske koju mu pružaju članovi obitelji i stručne medicinske njege i pomoći radi fizikalne terapije i masaže) u iznosu od 6.000,00 kn mjesečno, do svakog 10-og u mjesecu, dospjele obroke odjednom.

10. Nadalje, tužitelji navode da su tužiteljica Ankica Čukoić, supruga tužitelja Zdenka Čukoića te tužitelji Klementina Ričko i Dalibor Čukoić, njegova djeca, pretrpjeli i trpe i proživljavaju teške duševne boli zbog osobito teškog invaliditeta svog supruga i oca te im je stoga povrijeđeno pravo osobnosti na duševno zdravlje, pa slijedom toga zahtijevaju isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog pretrpljenih duševnih bolova zbog osobito teškog invaliditeta bliske osobe i to: Ankica Čukoić u iznosu od 220.000,00 kuna, a tužitelji Klementina Ričko i Dalibor Čukoić u iznosima od po 150.000,00 kuna, sve to sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate. Stoga su tužitelji postavili tužbeni zahtjev kao u tužbi te traže i troškove postupka sa zateznim kamatama tekućim od donošenja prvostupanjske presude do isplate.

11. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje pasivnu legitimaciju i nastanak štetnog događaja, dok prigovara osnovi i visini tužbenog zahtjeva u cijelosti. Potvrđuje da je prvotužitelj Zdenko Čukoić bio njegov radnik te da ga je on uputio na rad 02. travnja 2014. na privremeno radilište sanacije vodiča 35 kV dalekovoda Krapina – Straža, kod stupnog mjesta 54 radi obavljanja radova sanacije dalekovoda, odnosno izmjene vodiča na dijelu dalekovoda, ali ističe da u predmetnom nalogu za rad kao dopusnici stoji kako su radnici dužni primijeniti pravila za rad te koristiti osobna zaštitna sredstva. Nasuprot navoda tužbe, tuženik tvrdi da je u cijelosti postupio u skladu s obvezama ZZR-a, a što je vidljivo iz dostavljene dokumentacije. Navodi da je donio slijedeće akte sukladno obvezi predviđenoj ZZR: Pravilnik o zaštiti na radu koji je objavljen u biltenu Hep vjesnik broj 131 od 2. veljače 2004; dao je izraditi procjenu opasnosti kod Ing atest d.o.o. Split 1998 godine koja se redovito revidira, uputio je prvotužitelja Zdenka Čukoića na osposobljavanje na poslovima s posebnim opasnostima, pa i rad na visini i zdravstveni pregled; izradio je Plan evakuacije i spašavanja u ožujku 2002. te je izradio Upute za rad na siguran način.

12. Tuženik ističe da je sa svim pobrojanim aktima bio upoznat i prvotužitelj koji je međutim na dan štetnog događaja postupio suprotno obvezama propisanim navedenim aktima poslodavca, uslijed čega je i stradao. Tužitelj je bio upoznat s Uputom za sigurno penjanje na metalno rešetkaste stupove mreže niskog i srednjeg napona (do uključivo 35 kV) – uputa br. 86 objavljena u zbirci uputa za rad na siguran način – u kojoj je detaljno opisan proces rada i obveze radnika za postupanje prilikom penjanja kakvo je vršio tužitelj prilikom štetnog događaja. Pored detaljno opisa obveza u navedenoj uputi su navedene i izričite zabrane: 7.6. zabranjeno je penjanje na stup bez ogovarajućih i ispravnih zaštitnih sredstava i zaštitne opreme te 7.7. zabranjeno je otkapčanje zaštitno užeta opasača sve dok zaposlenik mijenja radni položaj i radi

na stupu. Slijedom navedenog, tuženik smatra da je već iz napisa tužbe razvidno da tužitelj nije postupao po opisanim uputama, odnosno da je prilikom mijenjanja položaja i rada na stupu suprotno zabrani otkopčao zaštitno uže opasača. Tužitelj je nadalje bio upoznat sa Uputom za sigurno uporabu sigurnosnog pojasa tipa "B" – puta br. 95, u kojoj među ostalim stoji: "6.4. u slučaju da potreba premještanja zaštitnog užeta (radi prelaska preko sidra, podupore i slično), zauzeti stabilan položaj, nakratko otkopčati zaštitno uže, premjestiti ga i odmah ga ponovno zakopčati, pridržavajući se pritom rukom za stup.".

13. Tuženik smatra da u slučaju da je prvotužitelj zauzeo stabilan položaj prije nego što se otkopčao i odmah se zakopčao sukladno uputi, do štetnog događaja, odnosno do pada tužitelj ne bi došlo. Slijedom toga, tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti tužitelja Zdenka Čukoića za nastalu štetu, a posljedično i nedostatak osnove tužbenog zahtjeva ostalih tužitelja. Sukladno čl. 15. st. 2. ZZR-a, predlaže da se tuženik oslobodi od odgovornosti obzirom da unatoč činjenici da je tuženik kao poslodavac primijenio svu dužnu pažnju, prvotužitelj Zdenko Čukoić je kao radnik postupio suprotno nizu internih akata poslodavca kao i ZZR-a, te je na taj način sam uzrokovao štetni događaj. Ističe ujedno da je kod tuženika nezgoda na radu i vidu pada s rešetkastog stupa nezapamćena , a što je vidljivo iz niza revizija procjena opasnosti.

14. Tuženik dalje navodi da je nakon nastanka štetnog događaja došao do saznanja da je tužitelj Zdenko Čukoić prethodno štetnom događaju ozlijedio ruku, od koje ozljede se liječio uoči štetnog događaja, a što nije prijavio tuženiku kao svom poslodavcu – uslijed čega mu je vjerojatno po vlastitom iskazu, odnosno napisima tužbe, popustila ruka, čime je opet sam tužitelj uzrokova pad. Tuženik tvrdi da je tužitelj neprijavljivanjem ozljede ili bolesti povrijedio izričitu odredbu čl. 76. st. 3. ZZR-a, a i odredbu čl. 77. ZZR-a, koje citira.

15. Tuženik ističe da je prvotužitelj Zdenko Čukoić, ukoliko je kao radnik osposobljen za rad na siguran način i za rad na visini, smatrao da mu od strane tuženika kao poslodavca nije osigurana odgovarajuća zaštitna oprema ili da postoji bilo koji razlog ili okolnost zbog koje bi bili ugroženi njegova sigurnost i zdravlje, trebao odbiti rad na koji je upućen, sukladno odredbama čl. 79. st. 1. i st. 2. ZZR-a. Stoga tuženik ističe prigovor isključive odgovornosti prvotužitelja te da u organizaciji rada na strani tuženika nije bilo protupravnosti kao osnovnog elementa štete. Osim toga, tuženik ističe prigovor preuranjenosti tužbe, jer da iz medicinske dokumentacije nije razvidno da je liječenje prvotužitelja završeno pa stoga opseg štete nije poznat. Posljedično tome, obveza tuženika još nije dospjela pa osporava tijek kamata. Ističe i kako je s osiguravajućim društvom Croatia osiguranje d.d. sklopio policu osiguranja od odgovornosti broj 007624113219/13 pa predlaže da se to osiguravajuće društvo pozove u parnicu radi miješanja na strani tuženika i da mu sud u tu svrhu dostavi tužbu i odgovor na tužbu.

16. Tuženik osporava da bi kod prvotužitelja došlo do 100%-tnog smanjenja životnih aktivnosti odnosno teškog invaliditeta od 100%. Slijedom toga osporava visinu štete prema kriterijima boli, straha i naruženosti, a osobito po kriteriju smanjenja životne aktivnosti te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

17. Tužitelj Zdenko Čukoić podnio je 27. svibnja 2015. tužbu protiv istog tuženika radi naknade imovinske štete u kojoj na jednak način opisuje štetni događaj i

odgovornosti tuženika te navodi da je zbog tjelesnih ozljeda trajno vezan za invalidska kolica. Obiteljska kuća u kojoj živi na adresi u Hrašćini Trgovišću, Maretić 59 nije prilagođena osobi s invaliditetom, pa mu je u potpunosti onemogućeno kretanje invalidskim kolicima u prostorijama kuće. Niti jedna prostorija u kući nije prilagođena potrebama osobe vezana uz invalidska kolica, pa čak niti izvedena rampa koja ne ispunjava maksimalno dozvoljeni kriterij strmosti nagiba, pitanje dužine kraka bez horizontalnog odmorišta niti propisanu širinu rampe. Taku su: 1. ulazna vrata jednokrilna, svijetle širine samo 88 cm, a trebaju biti minimalne širine 110 cm; na vratima je izveden prag visine 2 cm koji nije zaobljen ni ukošen; prekidači za zvono i rasvjetu izvedeni su iznad propisanim max. 120 cm; 2. širini postojećeg hodnika je manja od propisanih 120 cm, na vratima prema kupaonama izveden je prag visine 1,0 cm i 2,0 cm koji nije zaobljen ni ukošen; prekidači za zvono i rasvjetu izvedeni su iznad propisanih max 120 cm; 3. oprema kuhinje ne odgovara za korištenje i pristup invalidima; 4. širina vrata ostave te pozicija prekidača ne odgovara za korištenje i pristup invalidima; 5. u kupaonici nije osiguran potrebni minimalni radijus za okretanje kolica, nisu ugrađene sanitarije prilagođene invalidima (WC školjka, umivaonik i kada), instalacije nisu prilagođene invalidima, nije ugrađen alarmni uređaj te generalno po dimenzijama ne odgovara zahtjevima uređenja za invalide: 6. u svim prostorijama visina kvaka i utičnica nije prilagođena osobi u invalidskim kolicima.

18. Smatra da obiteljska kuća u Maretiću 59 u kojoj živi prvotužitelj ni u kom pogledu ne odgovara zahtjevima osobe sa 100% trajnim invaliditetom, tj. osobi koja se jedino može kretati u invalidskim kolicima, a što je detaljno opisano u nalazi u mišljenju stalnog sudsko vještaka Zvonka Benjaka, dipl. ing. građ. od 15. 5. 2015. godine te je istu potrebno rekonstruirati i adaptirati na način a zadovoljava zahtjeva Pravilnika o osiguranju pristupačnosti građevine osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivosti. Rekonstrukcija obuhvaća radove koji su u nalazu i mišljenju detaljno opisano i to, u bitnome: 1. izvođenje pristupnog podesta rampi, rekonstrukciju ogradne konstrukcije pristupne rampe, 2. rekonstrukciju vanjskih ulaznih vrata, 3. rekonstrukciju unutrašnjeg prostora radi prilagodbe osobi u invalidskim kolicima, a što obuhvaća: a) rušenje pregradnog zida hodnika kako bi se postigla zahtjeva minimalna širina hodnika, b) izravnavanje podova hodnika i sobe, izgradnja novog pregradnog zida soba/hodnik, ugradnja vrata, saniranje podova, c) rušenje postojeće kupaonice i pregradnih zidova prema ostavi, izgradnju nove kupaonice (podni i zidni razvod instalacija), prilagodbu instalacija, podno i zidno opločenje, ugradnju adekvatne sanitarne opreme, zamjenu vanjske i unutarnje stolarije, d) saniranje podova i zidova hodnika i ostave nakon izvedbe nove kupaone, e) zamjenu vanjske stolarije s ugradnjom okova pristupačnog osobama u invalidskim kolicima, f) prilagodbu električnih instalacije na propisane visine, g) uklanjanje postojećih i ugradnja zaobljenih ili ukošenih pragova na vrata svih prostorija te h) ugradnju vanjske koso podizne platforme na konstrukciju rampe za svladavanje razlike visine vanjskog terena i pristupa u prilagođeni stan.

19. Ukupni troškovi rekonstrukcije i adaptacije kuće (rušenja, armiračko betonski radovi, zidarski radovi, stolarski radovi, keramičarski radovi, soboslikarski radovi, bravarski radovi, instalacije elektrike, vodovoda i kanalizacije te troškovi opreme) iznose 230.859,25 kuna pa tužitelj potražuje navedeni iznos sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

20. Tuženik se i u odnosu na ovu tužbu u odgovoru na tužbu na jednak način očituje o štetnom događaju i odgovornosti, odnosno osporava svoju odgovornost i tvrdi da je za isključivo odgovoran tužitelj, a osporava i visinu štete te se protivi korištenju vještačenja izrađenog po vještaku Zvonku Benjaku, dipl. ing. građ., s obzirom da nije imenovan od strane suda u ovom postupku.

21. Na pripremnom ročištu 6. srpnja 2015. godine parnice su spojene radi zajedničkog raspravljanja.

22. Prvotužitelj Zdenko Čukoić je nakon provedenog medicinskog vještačenja, podneskom od 18. 11. 2015. godine precizirao tužbeni zahtjev tako da na ime pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje potražuje ukupni iznos od 1.095.000,00 kn (30.000,00 kn po kriteriju fizičkih bolova, 25.000,00 kn po kriteriju straha, 1.000.000,00 kn po kriteriju duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti i 40.000,00 kn po kriteriju duševnih boli zbog naruženosti); na ime tuđe nestručne, tj. nemedicinske pomoći potražuje za razdoblje od 16. 12. 2014. do 06. 05. 2015. ukupno 17.040,00 kn, a od 07. 05. 2015. pa nadalje rentu u iznosu od 3.645,00 kuna mjesečno, a na ime stručne medicinske pomoći još 9.945,00 kuna, odnosno ukupnu mjesečnu rentu u iznosu od 13.590,00 kuna.

23. Prvoužitelj Zdenko Čukoić je podneskom od 7. lipnja 2016. godine precizirao i tužbeni zahtjev u pogledu imovinske štete za troškove rekonstrukcije i adaptacije kuće tako da umjesto ranije zahtijevanog iznosa od 230.859,25 kuna potražuje iznos od 230.576,25 kuna.

24. Tuženik se protivio preinaci tužbe te ista rješenjem od 22. rujna 2016. godine nije dopuštena, ali je to rješenje povodom žalbe tužitelja preinačeno rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. broj: 24 Gž R-2044/2016-4. od 04. rujna 2017., na način da je preinaka tužbe dopuštena.

25. Presudom ovog suda posl. broj: 1. Pr-77/15-55. od 28. studenoga 2017. naloženo je tuženiku da prvotužitelju tuženiku Zdenku Čukoiću plati: na ime neimovinske štete iznos od 895.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate, na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 17.040,00 kn sa zateznim kamatama od 28.11.2017., na ime imovinske štete i iznos od 230.576,25 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. 11. 2017. pa do isplate, te da mu plaća mjesečnu rentu počevši od 07. 05. 2015. pa ubuduće, u iznosu od 13.590,00 kn do svakog 10-tog u mjesecu, dospjele obroke odjednom, sa zakonskom zateznom kamatom na dospjele, a neisplaćene obroke tekućom od 28. 11. 2017. godine pa do isplate, a dalje od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate .Ovom presudom odbijen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja Zdenka Čukoića u iznosu od 200.000,00 kn kao i njegov zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate na mjesečne iznose rente dospjele od 10. 05. 2015. godine pa do 27. 11. 2017. godine

26. Istom presudom naloženo je tuženiku da tužiteljici Ankici Čukoić plati iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate, datužiteljici Klementini Ričko plati iznos od 150.000,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate i da tužitelju Daliboru Čukoiću plati iznos od 150.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate, te je naloženo tuženiku da svim tužiteljima

nadoknadi parnični trošak u iznosu od 333.787,44 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 28. 11. 2017. pa do isplate, a odbijen je preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova u iznosu od 182.395,45 kn.

27. Presudom Županijskog suda u Zagrebu posl. broj: 14 Gž R-134/18-3. od 19. veljače 2019. odbijene su žalbe tužitelja Zdenka Čukoića i tuženika te je prvostupanjska presuda u cijelosti potvrđena.

28. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1998/2019-2. od 7.veljače 2024. prihvaćena je revizija tuženice te su ukinute presuda Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž R-134/18-3 od 19. veljače 2019. u dijelu pod točkom II. izreke u dijelu kojim je odbijena žalba tuženice i potvrđena presuda Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Pr-77/15-55 od 28. studenoga 2017. pod točkom I. i pod točkom II.a izreke kao i u dijelu odluke o troškovima parničnog postupka pod točkom IV. izreke presude suda prvog stupnja u kojem je tuženiku naloženo nadoknaditi tužiteljima parnični trošak u iznosu od 333.787,44 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te točka IV. izreke presude suda drugog stupnja, kao i presuda Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Pr-77/15-55 od 28. studenoga 2017. u dijelu pod točkom I. i pod točkom II.a izreke te pod točkom IV. izreke u dijelu u kojem je tuženiku naloženo naknaditi tužiteljima parnični trošak u iznosu 333.787,44 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, te se predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a odbačena je revizija tuženice protiv presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž R-134/18-3 od 19. veljače 2019. u dijelu pod točkom II. izreke u dijelu kojim je odbijena žalba tuženice i potvrđena presuda Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Pr-77/15-55 od 28. studenoga 2017. pod točkom II.b i II.c izreke presude suda prvog stupnja."

29. Prema obrazloženju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, nižestupanjske presude su u navedenom dijelu ukinute, jer je u odnosu na tužbeni zahtjev koji se odnosi na naknadu imovinske štete radi troškova prilagodbe kuće prvotužitelja njegovoj invalidnosti počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. Zakona o parničnom postupku, "Narodne novine", br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., proč. tekst , 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022. i 155/2023., dalje: ZPP) budući da punomoćnica tuženika nije uredno pozvana na ročite na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke za dan 17. prosinca 2015., kao i da se zbog pogrešnog pravnog pristupa nižestupanjski sudovi nisu bavili doprinosom prvotužitelja nastanku štete.

30. S obzirom na navedeno, u nastavku postupka raspravljano je i odlučeno o tužbenim zahtjevima tužitelja Zdenka Čukoića i Ankice Čukoić te o troškovima postupka u odnosu na sve stranke.

31. Tužitelji Zdenko Čukoić i Ankica Čukoić, u podnesku od od 03. lipnja 2024., pozivajući se na pravno shvaćanje broj Su-IV-47/2020-5. zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka i 15. lipnja 2020., povisuju tužbene zahtjeva za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, tako da Zdenko Čukoić potražuje iznos od 166.600,00 eura, a Ankica Čukoić iznos od 43.798,53 eura. Osim toga, tužitelj Zdenko Čukoić je precizirao tužbene zahtjeva u valuti EUR-o, prema fiksnom tečaju

konverzije tako da po osnovi naknade imovinske štete u vidu nestručne, tj. nemedicinske pomoći i njege u razdoblju od 16. prosinca 2014. do 6. svibnja 2015. potražuje 2.261,60 eura (ranije: 17.040,00 kn), a za po osnovi naknade imovinske štete za troškove rekonstrukcije i adaptacije kuće potražuje 30.602,73 eura (ranije: 230.576,25 kn). Tužitelj Zdenko Čukoić tim podneskom povisuje tužbene zahtjeva po osnovi rente na ime tuđe, nestručne, tj. nemedicinske pomoći, kao i stručne pomoći za fizikalne terapije tako da potražuje za razdoblje od 7. svibnja 2015. do 31. svibnja 2024. iznose od po 1.803,70 eura mjesečno, a od 1. lipnja 2024. pa ubuduće po 2.048,85 eura mjesečno.

32. Tuženik se podneskom od 07. lipnja 2024. protivio preinaci tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva, a sud je na ročištu 16. rujna 2024. dopustio preinaku tužbe prema podnesku od 03. lipnja 2024. budući da je to svrsishodno za konačno rješenje spora među strankama.

33. Nakon provođenja novog očevida i dopune građevinskog vještačenja, tužitelji su konačno precizirali tužbeni zahtjev tako da tužitelj Zdenko Čukoić po osnovi naknade imovinske štete za troškove rekonstrukcije i adaptacije kuće umjesto ranije zahtijevanog iznosa od 30.602,73 eura potražuje 35.859,43 eura, dok u ostalom dijelu tužitelji ostaju kod svih zahtjeva preciziranih podneskom od 03. lipnja 2024.

34. Tuženik se protivio i tako preciziranom tužbenom zahtjevu, a preinaci tužbe se nije protivio.

35. Presudom ovog suda posl. broj: Pr-11/2024-102. od 14.svbnja 2025. naloženo je tuženiku da prvotužitelju tuženiku Zdenku Čukoiću plati: na ime neimovinske štete iznos od 166.600,00 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate, na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iznos od 2.261,60 EUR sa zateznim kamatama od 14.05.2025., na ime imovinske štete i iznos od 35.859,43 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14.05. 2025. pa do isplate, te da mu plaća mjesečnu rentu počevši od 07. 05. 2015. u iznosu od 1.803,70 EUR, a počevši od 01.06.2024.g. pa ubuduće u iznosu od 2.048,85 EUR do svakog 10-tog u mjesecu, dospjele obroke odjednom, sa zakonskom zateznom kamatom na dospjele, a neisplaćene obroke tekućom od 14.05.2025. godine pa do isplate. Ovom presudom odbijen je dio tužbenog zahtjeva tužitelja Zdenka Čukoića za isplatom zakonske zatezne kamate na mjesečne iznose rente dospjele od 28. 11. 2017. godine do 13.05.2025., dok je odbačena tužba u odnosu na tužbeni zahtjev za isplatu zakonske zatezne kamate na mjesečne iznose rente dospjele od 10.05.2025.g. do 27. 11. 2017. godine.

36. Istom presudom naloženo je tuženiku da tužiteljici Ankici Čukoić plati iznos od 43.798,53 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 07. 05. 2015. godine do isplate, te je naloženo tuženiku da svim tužiteljima nadoknadi parnični trošak u iznosu od 151.168,70 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14.05.2025. pa do isplate, a odbijen je preostali dio zahtjeva tužitelja za naknadu troškova u iznosu od 32.640,58 EUR.

37. Presudom Županijskog suda u Zagrebu posl.br.GŽ- R-415/2025-2 od 09.prosinca 2025.godine ukinuta je navedena presuda u dosuđujućem dijelu pod I a-d, IV i V u dijelu u kojem se nalaže tuženiku da tužiteljima naknadi parnični trošak 151.168,70

EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom i u točki VI i u tom dijelu predmet je vraćen na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu pred drugim sucem radi utvrđivanja doprinosa tužitelja nastanku štetnog događaja i provođenja dokaza na ovu okolnost.

38. S obzirom na navedeno, u nastavku postupka raspravljano je o odgovornosti tuženika za naknadu štete prvo i drugotužiteljima i o doprinosu prvotužitelja nastanku štetnog događaja te je ovom odlukom odlučeno o tužbenim zahtjevima tužitelja Zdenka Čukoića i Ankice Čukoić i o troškovima postupka u odnosu na sve stranke.

39. Podneskom od 16.07.2026. prvo i drugotužitelji su uskladili visinu svojih tužbenih zahtjeva za naknadu štete s obzirom na činjenicu da je u Republici Hrvatskoj u razdoblju od lipnja 2020., kada su izmijenjeni orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske došlo do visoke inflacije uslijed čega je u odnosu na 2020. znatno umanjena realna vrijednost novca, a time i vrijednost iznosa odštete koji bi pripao tužiteljima matematičkom primjenom važećih orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda RH.

40. Tužitelji u ovom podnesku navode da je prema javno dostupnim podacima Državnog zavoda za statistiku od mjeseca lipnja 2020. do mjeseca svibnja 2026. stopa inflacije iznosila 37,1% pa je prema njihovom mišljenju, ova stopa inflacije obezvrijedila iznose predviđene u orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda RH iz 2020. pa su prvo i drugotužitelji povisili tužbene zahtjeve za naknadu neimovinske štete za 37,1% te prvotužitelj na ime naknade neimovinske štete potražuje iznos od 228.408,60 EUR (za pretrpljene fizičke bolove 7.266,30 EUR, za pretrpljeni strah 5.346,90 EUR, za duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti 205.650,00 EUR i za duševne bolove zbog naruženosti 10.145,40 EUR), sa zateznom kamatom tekućom od 07.05.2015. pa do isplate te ostaje kod zahtjeva za mjesečnu rentu na ime tuđe pomoći i njege za razdoblje od 07. 05. 2015. do 31.05.2024. u iznosu od 1.803,62 EUR, za razdoblje od 01.06.2024.g. do 30.06.2026., od 2.048,85 EUR, a od 01.07.2026. pa ubuduće na ime rente za tuđu pomoć i njegu potražuje iznos od 2.534,85 EUR mjesečno. Prvotužitelj Zdenko Čukoić ostaje kod zahtjeva za naknadu štete za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 2.261,60 EUR, sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude, kao i kod zahtjeva za naknadu imovinske štete u iznosu od 35.859,43 EUR, sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude.

41. Drugotužiteljica Ankica Čukoić povisila je zahtjev za naknadu neimovinske štete na iznos od 60.047,78 EUR, sa zateznom kamatom tekućom od 07.05.2015. pa do isplate te svi tužitelji ostaju kod zahtjeva za naknadu troškova postupka.

42. Tuženik se protivio preinaci tužbe, a sud je na ročištu 29. rujna 2026. dozvolio preinaku tužbe jer je to svrsishodno za konačno uređenje odnosa među strankama, a tužitelji iz opravdanih razloga nisu mogli preinačiti tužbu prije zaključenja prethodnog postupka, jer su okolnosti zbog kojih su oni iz iste činjenične i pravne osnove povisili tužbeni zahtjev nastale nakon zaključenja prethodnog postupka zbog inflatornih kretanja u razdoblju od 2020. do 2026.

43. U toku postupka pročitani su: zapisnik Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Krapini klasa: 115-04/14-01/11 o obavljenom očevidu 2. 4. 2014., zapisnik Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Krapini klasa: UP/I-115-04/14-01/1 o inspekcijskom nadzoru od 3. 10. 2014., medicinska dokumentacija tužitelja Zdenka Čukoića, vjenčani list tužitelja Zdenka Čukoića i Ankice Čukoić, rođ. Svrtan, rodni listovi tužitelja Klementine Čukoić, sada Ričko i Dalibora Čukoića, dopusnica za rad br. 30/2014. od 14. 3. 2014. i nalog za rad od 2. 4. 2014. s ispisima fotografija, polica osiguranja Croatia osiguranja d.d. broj 007624113219/13 od 6. 11. 2013., nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo Zvonka Benjaka, dipl. ing. građ. od 15. 05. 2015., optužni prijedlog Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Krapini Prekršajnom sudu u Krapini od 18. 11. 2014., osobni zdravstveni karton tužitelja Zdenka Čukoića, tuženikovo uvjerenje broj 261/98 od 30. 11. 1998. za tužitelja Zdenka Čukoića, uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti za tužitelja Zdenka Čukoića od 12. 07. 2013., odluka Vijeća Hrvatske komore fizioterapeuta od 21. 12. 2012., Cjenik fizikalne terapije Hrvatske komore fizioterapeuta, Cjenik usluga Ustanove Medeor, Cjenik usluga Ustanove za zdravstvenu njegu, Zagreb, Palmotićeva 17/1, rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinskog osiguranje, Područne službe u Zagrebu klasa: UP/I-141-02/15-01/03304547039 od 26. 08. 2015., izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 1501 k.o. Pešćeno, tuženikova Zbirka uputa za rad na siguran način, provedeno je medicinsko vještačenje po stalnim sudskim vještacima doc. dr. sc. Mladenu Miškulinu, prim. dr. med., specijalistu ortopedije i traumatologije i dr. sc. Davorki Paladino, dr. med., specijalistu neurologu, usmeno su saslušani ovi vještaci , provedeni su očevidi u kući tužitelja u Maretiću 59, provedena su dva građevinska vještačenja po stalnom sudskom vještaku za graditeljstvo Josipu Palanoviću, ing. građ., saslušani su tužitelji, izvršen je uvid u presudu Visokog prekršajnog suda RH posl.br. Gž-1325/2016 od 14.02.2018., saslušani su svjedoci Vladimir Vrhovec, Danijel Ferk, Nenad Mikša i Darko Dijaković, provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu Ivici Juričkom iz Ekspert d.o.o. i usmeno je saslušan vještak Ivica Jurički.

44. Na pripremnom ročištu 24. kolovoza 2015. tuženik je odustao od prijedloga za pribavljanje cjelokupnog zdravstvenog kartona tužitelja.

45. Sud nije pozivao Croatia osiguranje d.d. na miješanje u parnicu budući da to sud, sukladno odredbama čl. 206. ZPP-a, niti ne mora činiti, a tuženik nije dostavio podnesak prema odredbi čl. 211. st. 1. ZPP-a, da bi se treća osoba obavijestila o parnici.

46. Tužbeni zahtjevi djelomično su osnovani.

47. Nesporne su činjenice da je tužitelj Zdenko Čukoić kao zaposlenik tuženika, sukladno radnom nalogu tuženika, dana 02. travnja 2014., radio na privremenom radilištu sanacije vodiča 35kV dalekovoda Krapina – Straža na poslovima zamjene oštećenih vodiča novima te je tom prilikom pao sa čelično rešetkastog stupa i uslijed toga zadobio ozljede opisane u medicinskog dokumentaciji, a nije sporno ni da je tužiteljica Ankica Čukoić supruga tužitelja Zdenka Čukoića.

48. Sporna je odgovornost tuženika za štetu koju su tužitelji pretrpjeli uslijed štetnog događaja, eventualni doprinos tužitelja Zdenka Čukoića nastanku štetnog događaja, a sporni su i postojanje te visina štete.

49. Prema odredbama čl. 15. st. 1. Zakona o zaštiti na radu ("Narodne novine" br. 59/96, 94/96, 114/03, 100/04, 86/08, 116/08, 75/09, 143/12, 71/14 - dalje ZZR) važećeg u vrijeme štetnog događaja, poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti, na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu. Iznimno od tog 1. stavka, prema stavku 2. poslodavac se može osloboditi odgovornosti ili se njegova odgovornost može ograničiti prema općim propisima obveznog prava, ako se radi o događajima nastalim zbog izvanrednih i nepredvidivih okolnosti, odnosno više sile, a na koje poslodavac unatoč njegovoj dužnoj pažnji nije mogao utjecati.

50. Nadalje, temeljem odredbe čl. 103.st.1. Zakona o radu (NN . 149/2009, 61/2011, 82/2012, 73/2013- dalje ZOR), koji je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

51. Stoga, u skladu s gore navedenim zakonskim odredbama, koje su u odnosu na opći obveznopravni propis specijalne prirode, nije isključena primjena općih propisa obveznog prava, jer navedeni propisi nisu potpuno riješili pitanje objektivne odgovornosti poslodavca i ne sadrže cjelovita pravila o oslobađanju poslodavca od objektivne odgovornosti, već u tom dijelu izrijekom upućuju na primjenu općih propisa obveznog prava te se u konkretnom slučaju naknade štete koju je prvotužitelj pretrpio kao radnik na radu, trebaju primijeniti opće odredbe o oslobođenju od odgovornosti iz čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/2005., 41/2008., 125/2011. i 78/2015., dalje: ZOO), važećeg u vrijeme štetnog događaja.

52. U konkretnom slučaju, prvotužitelj je stradao na način da se spuštao po bočnoj strani čelično-rešetkastog stupa dalekovoda te je pao s visine od oko 4,80 metara, a prema mišljenju ovog suda, penjanje i spuštanje po čelično-rešetkastom stupu dalekovoda predstavlja opasnu djelatnost te se tuženik kao poslodavac , u skladu s odredbom čl. 1067. st. 2. ZOO-a može osloboditi od odgovornosti ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti, odnosno tuženik se prema st.3.istog članka može osloboditi odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

53. Dakle, za oslobođenje (pa i djelomično) od odgovornosti ne traži se krivnja oštećenika, već njegov objektivni doprinos, ali je u svakom slučaju potrebno da se radi o radnji oštećenika koju tuženik, kao poslodavac, nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti.

54. Tužitelj Zdenko Čukoić u tužbi i svom iskazu opisuje da su kritične zgode Nenad Mikša i Darko Dijaković obavljali poslove dizanja vodiča na način da su ih, nakon što su iz vezali užetom, podizali ručnim povlačenjem jednog kraja užeta kako bi se drugi kraj užeta sa zavezanim vodičem dizao uz samu stranicu čelično-rešetkastog stupa. Prilikom podizanja vodiča isti je zapinjao o spojeve bočnih profila s baznom cijevi, pa se prvotužitelj, koristeći kombinirani pojas, kretao gore – dolje po istočnoj bočnoj strani stupa i rukom oslobađao prolaz žici na način da je istu odmicao od stupa. Kada se tužitelj počeo spuštati, pao je na tlo s visine od cca 4,80 metara te zadobio niz teških i po život opasnih ozljeda. Navodi da je do pada došlo iz razloga što pojas s

užetom za vezivanje koji je u vrijeme rada koristio nije imao dvostruke karike, jer da je imao takav pojas, tako da je jedna karika uvijek prikopčana za konzolu – do pada i ozljeda ne bi došlo. Tužitelj navodi i da mu je prije pada ruka skliznula. Na rukama je imao zaštitne rukavice , ali su vodiči koje su dizali bili masni jer je u njima iznutra čelik, pa sloj masti i onda aluminij, a kako je taj aluminij bio oštećen po mjestima je izlazila mast.

55. I svjedoci Nenad Mikša i Darko Dijaković potvrđuju da su oni na zemlji vezali uže na žicu dalekovoda, dok je prvotužitelj bio na stupu i odmicao je žicu koju su oni podizali da ne zapne. Ovi svjedoci sam pad prvotužitelja nisu vidjeli te pad prvotužitelja nije vidio ni svjedok Danijel Ferk koji je u trenutku pada tužitelja bio na vrhu stupa. Pad tužitelja nije vidio ni Vladimir Vrhovec koji je bio vođa ekipe, a koji je u trenutku stradavanja prvotužitelja bio kod službenog auta.

56. Svjedoci Vladimir Vrhovec, Nenad Mikša i Darko Dijaković, kao i prvotužitelj, navode da je prvotužitelj kritične zgode imao zaštitni pojas s jednom kopčom koji mu ne pomaže kod spuštanja, odnosno penjanja, već isti služi za fiksiranje kad radnik dođe na mjesto na kojem bi trebao nešto obaviti i kad su mu potrebne ruke.

57. Svjedok Danijel Ferk ne sjeća se zbog proteka vremena da li je tužitelj imao zaštitni pojas, već navodi da je on imao zaštitni pojas s jednom kopčom, kakav je trebao imati i prvotužitelj te ističe da ovaj pojas s jednom kopčom služi da se s tom kopčom pričvrste za stup dok rade, ali da im on nije bio nikakvo osiguranje dok se penju ili spuštaju te da oni dok se penju po stupu, nisu imali nikakvo osiguranje od pada.

58. Sud je prihvatio iskaze svjedoka Vladimira Vrhovca, Nenada Mikše i Darka Dijakovića u dijelu gdje isti navode da je prvotužitelj kritične zgode imao pojas s jednom kopčom budući su njihovi iskazi u tom dijelu međusobno suglasni te su u skladu i sa zapisnikom o obavljenom očevidu Inspektorata rada, Područni ured Varaždin, Ispostava u Krapini, KLASA: 115/04/14-01/111 od 02.04.2014. u kojem je navedeno da je pokraj prvotužitelja pronađen kombinirani pojas te su u skladu i sa zapisnikom o inspekcijskom nadzoru, KLASA: UP/I-115/04/14-01/1 od 03.10.2014. u kojem je navedeno da je inspekcijskim nadzorom utvrđeno kako pojas s užetom za vezivanje kojeg je u vrijeme ozljede koristio prvotužitelj Zdenko Čukoić nije imao dvostruke karike te da se radilo o užetu za pozicioniranje.

59. Logično je i životno da se svjedok Danijel Ferk zbog proteka vremena ne sjeća da li je prvotužitelj koristio zaštitni pojas, međutim iz njegovog iskaza utvrđeno je da je prvotužitelj trebao imati zaštitni pojas s jednom kopčom te da je on imao zaštitni pojas s jednom kopčom koji mu nije bilo nikakvo osiguranje dok se penjao, odnosno spuštao, već da mu je koristio samo kao osiguranje dok je radio na stupu.

60. Iz zapisnika Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Krapini klasa: UP/I-115-04/14-01/1 o inspekcijskom nadzoru od 03. listopada 2014. vidljivo je da je inspektor rada izvršio uvid u Evidencijski karton o osposobljenosti radnika Zdenka Čukoića za obavljanje poslova na radnom mjestu Majstor I, s podacima o osposobljenosti radnika za rad na siguran način, provedeno 30. studenoga 1998. te uvjerenje broj 261/98 o uspješno završenom programu obuke za rad na siguran način, te specijalističkom programu za električare od 30. studenoga 1998. godine te uvjerenje o zdravstvenoj sposobnosti radnika Zdenka Čukoića za obavljanje poslova na radnom

mjestu radnik NKV/PKV 5, rad na visini, određene Pravilnikom o poslovima s posebnim uvjetima rada, čl. 3. t. 1. 10., 16. 17 te svjedodžbu izdanu pod brojem 1518-2013 dana 12. 07. 2013., od strane Specijalističke ordinacije medicine rada Branke Dobrić – Ilić, dr. med. spec. medicine rada iz Oroslavja.

61. Iz navedenog zapisnika utvrđeno je i da je u vrijeme štetnog događaja radnik Zdenko Čukoić koristio zaštitno radno odijelo, zaštitne radne cipele s ojačanom kapicom, zaštitne rukavice kožne, zaštitnu kacigu i pojas s užetom za vezivanje, ali i da je koristio pojas s užetom za vezivanje koji nije imao dvostruke karike, a inspektoru je predočena Uputa za sigurno korištenje sigurnosnog pojasa s naramenicama u kojoj je navedeno kako se penjanje na stup obavlja pomoću sigurnosnog sustava za penjanje s dvostrukim karikama tako da je u načelu jedna karika uvijek prikopčana za konzolu te Uputa za sigurno penjanje na metalno rešetkaste stupove mreže niskog i srednjeg napona (do uključivo 35 kV) u kojoj je razrađena procedura obavljanja radnih zadataka iz koje je vidljivo da je izričito zabranjeno otkapčanje zaštitnog užeta opasača sve dok zaposlenik mijenja radni položaj i radi na stupu.

62. U pogledu načina ozljeđivanja radnika opisuje se da je Zdenko Čukoić koristio kombinirani pojas i samo jedno uže za vezivanje pa je cijelo vrijeme dok se kretao po metalno – rešetkastom stupu morao kopčati i otkapčati uže za konstrukciju stupa na način da je svaki puta uže provlačio oko nosača stupa i kopčao za kariku na kombiniranom pojasu, te se u trenucima premještanja užeta i slijedećeg kopčanja nalazio nevezan na metalno – rešetkastom stupu.

63. Inspektor zaštite na radu, u pogledu utvrđenih propusta u primjeni mjera zaštite na radu utvrdio je da poslodavac nije osigurao odgovarajuća zaštitna sredstva i nije skrbio da ih radnik Zdenko Čukoić koristi pri obavljanju poslova penjanja na metalno rešetkasti stup mreže niskog i srednjeg napona (do uključivo 35 kV), sukladno izrađenim Uputama za sigurno penjanje na metalno rešetkaste stupove te Uputama za sigurno korištenje sigurnosnog pojasa s naramenicama, odnosno propisanim pravilima iz područja zaštite na radu.

64. Iz nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu Ivice Juričkog utvrđeno je da u trenutku stradavanja prvotužitelja nisu bile poduzete sve mjere zaštite na radu, jer prvotužitelj nije dobio na raspolaganje odgovarajući zaštitni pojas kojim bi se mogao na siguran način kretati po stupu dalekovoda, jer odgovarajući pojas ima dva užeta s karikama tako da bi prvotužitelj korištenjem takvog pojasa uvijek bio osiguran, jer prilikom oslobađanja jednog užeta od stupa prvotužitelj bi bio osiguran drugim užetom tako da ne može pasti na tlo. U konkretnom slučaju, pojas koji je prvotužitelj dobio na korištenje je pojas koji služi za pozicioniranje na jednom mjestu, a ne i za sigurno kretanje radnika po stupu dalekovoda.

65. Prema mišljenju vještaka, prvotužitelj je bio osposobljen za rad na siguran način na radnom mjestu Majstor I. te nije vidljivo da je prvotužitelj postupao protivno pravilima o zaštiti na radu, odnosno da je svojim postupanjem doprinio nastanku štetnog događaja, jer je on koristio neodgovarajuće osobno zaštitno sredstvo za posao koji je obavljao, a koje je dobio od poslodavca. Vještak navodi da nije vidljivo da se na radilištu nalazio odgovarajući zaštitni pojas sa dva užeta na čijim su se krajevima nalazile kuke za učvršćivanje te je prema mišljenju vještaka, prvotužitelj imao pravo odbiti raditi pošto nije dobio na korištenje odgovarajuće osobno zaštitno sredstvo.

66. Nadalje, prema mišljenju vještaka, poslovođa Vladimir Vrhovec nije smio dozvoliti izvođenje radova bez odgovarajućeg zaštitnog pojasa, jer je to suprotno propisima zaštite na radu, jer prema Uputama tuženika za sigurno korištenje sigurnosnog pojasa s naramenicama, neposredni voditelj radova određuje koja će se vrsta sigurnosnog pojasa primijeniti prilikom izvođenja radova, a prema točki 5.1 korištenje sigurnosnog pojasa s naramenicama određuje se samostalnom odlukom ovlaštenog rukovoditelja radova kod određenih vrsta poslova, dok se točki 6.8 penjanje na stup obavlja pomoću sigurnosnog sustava za penjanje s dvostrukim karikama, tako da je u načelu jedna karika uvijek pričvršćena za konzolu, a prema točci 7.4 zabranjeno je penjanje i mijenjanje radnog položaja na stupu sa otkopčanim sigurnosnim užetom (od dva najmanje jedan mora biti stalno zakopčan). Nadalje, i prema Uputama tuženika za sigurno penjanje na metalne rešetkaste stupove mreže niskog i srednjeg napona (do uključivo 35 kW) zabranjeno je penjanje na stup bez odgovarajućih i ispravnih zaštitnih sredstava i zaštitne opreme.

67. Tužitelji nisu imali primjedaba na nalaz i mišljenje vještaka Juričkog, dok je tuženik prigovorio da vještak nije naveo zašto se prvotužitelju ruka poskliznula, iako je prvotužitelj izjavio da je na rukama imao zamašćene rukavice uslijed čega mu je ruka skliznula i uslijed čega je pao na tlo, što prema mišljenju tuženika znači da je prvotužitelj protivno pravilima o zaštiti na radu radio s neispravnim zaštitnim rukavicama, a trebao je, prema pravilima o zaštiti na radu, obavijestiti neposrednog rukovoditelja da su mu rukavice zamašćene i tražiti nove ispravne rukavice, što nije učinio, već je svojevoljno suprotno pravilima o zaštiti na radu nastavio raditi s neispravnim rukavicama.

68. Nadalje, tuženik ističe da je inspektor rada na mjestu događaja zatekao kombinirani pojas koji je adekvatan za posao koji je tužitelj obavljao u trenutku pada jer objedinjuje tri vrste pojaseva, a nastao je spajanjem sjednog i zaštitnog pojasa za cijelo tijelo u jednu cjelinu, a što je suprotno navodu vještaka da je prvotužitelj prilikom ozljeđivanja imao samo pojas za vezivanje koji je imao samo jedno uže s karikom.

69. Vještak Ivica Jurički pisanim putem očitovao se na prigovor tuženika navodeći da nema dokaza da je na mjestu događaja postojala mogućnost zamjene zamašćenih rukavica novima i ponavlja da je prvotužitelj pao na tlo jer nije imao odgovarajući zaštitni pojas sa dvije karike na kraju dva užeta i da mu tuženik nije osigurao osiguravajuće osobno zaštitno sredstvo od pada s visine.

70. Vještak ponavlja da u Uvjerenju broj 261/98 za radno mjesto Majstor 1. se navodi da je prvotužitelj svladao program za osposobljavanje za rad na siguran način za svoje radno mjesto, a da u zapisniku o ocjeni praktične osposobljenosti prvotužitelja za rad na siguran način za radno mjesto Majstor 2. nije vidljivo za koje je poslove prvotužitelj osposobljen za rad na siguran način , jer se u istome ne navodi program osposobljavanja. Vještak ističe da on u nalazu i mišljenju nije naveo da prvotužitelj nije bio osposobljen za rad na siguran način.

71. Nadalje, vještak ističe da u spisu nema dokaza (dokument s potpisom prvotužitelja) da je prvotužitelj dobio Bilten poslodavca u kojem se nalaze upute za sigurno korištenje pojasa s naramenicama za rad na siguran način. Nadalje navodi da je u Uputama tuženika za sigurno korištenje pojasa s naramenicama navedeno da neposredni voditelj radova određuje koja će se vrsta sigurnosnog pojasa primijeniti

prilikom izvođenja radova, a prema čl. 43. Zakona o zaštiti na radu poslodavac mora osigurati odgovarajuća zaštitna sredstva i skrbiti da ih radnici koriste pri obavljanju poslova.

72. Nadalje, vještak navodi da je on iz zapisnika o inspekcijskom nadzoru od 03.10.2014. utvrdio da je prvotužitelj prilikom ozljeđivanja koristio pojas za vezivanje koji je imao samo jedno uže s karikom.

73. Nakon primitka pisanog očitovanja vještaka zaštite na radu, tuženik je ostao kod iznesenih prigovora te je sud na ročištu 29.09.2026. usmeno saslušao vještaka Ivicu Juričkog koji je ostao kod svog pisanog nalaza i mišljenja od 05.06.2026. i kod pisanog očitovanja od 09.07.2026., a vezano uz prigovor tuženika da u spisu nema zapisnika o inspekcijskom nadzoru KLASA: UP/I 116-04/14-01/1 od 03. listopada 2014., vještak je naveo da je greškom u pisanju nalaza i mišljenja napisan krivi broj klase UP/I 116-04/14-01/1, a već je trebalo stajati UP/I-115-04/14-01/1 te je iz datuma navedenog zapisnika i urudžbenog broja vidljivo da se radi o tom zapisniku i da je očita pogreška u pisanju.

74. Nadalje, vještak je naveo da ako su mu rukavice bile zauljene, tada je prvotužitelj iste trebao zamijeniti novima, a ne koristiti zauljene te vještak dodaje da u spisu nema dokaza da su se na mjestu događaja nalazile druge suhe rukavice kojima je prvotužitelj mogao zamijeniti zauljene.

75. Nadalje, ako su se rukavice zauljile dok je prvotužitelj izvodio radove na visini, on se morao spustiti s takvim rukavicama da bi iste mogao zamijeniti suhima. Vještak ističe da u slučaju da je prvotužitelj koristio zaštitni pojas koji ima dva sigurnosna užeta s karikama, isti ne bi pao sa stupa bez obzira na to što je imao zauljene rukavice.

76. Vještak je istaknuo da ni u zapisniku o očevidu, ni u zapisniku o inspekcijskom nadzoru nigdje nije utvrđeno da bi se prvotužitelj kritične zgode koristio pojasom za penjanje koji ima dvostruke karike, već se navodi pojas za pozicioniranje koji se koristi da se radnik njime osigura kad se popne.

77. Vezano uz prigovor tuženika da se u zapisniku s očevida navodi kombinirani pojas, vještak je ponovio da je prvotužitelj imao pojas koji služi za pozicioniranje, jer je imao samo jedno uže s karikom te se nigdje ni u jednom zapisniku ne spominje da bi tužitelj imao pojas za penjanje koji ima dvostruke karike sa dva užeta.

78. Kako je na licu mjesta pronađen zaštitni pojas samo s jednim užetom s karikom, on je zaključio da je prvotužitelj imao taj pojas i da nije imao zaštitni pojas sa dva užeta s karikama.

79. Nadalje, vještak je naveo da je prvotužitelj trebao upozoriti svog rukovoditelja da su mu rukavice zamašćene i da postoji opasnost od proklizavanja te je vještak ponovno naglasio da se prvotužitelj nije mogao drugačije kretati nego da u jednome trenutku bude nezakopčan i da poslovođa na mjestu izvođenja radova nije smio dozvoliti penjanje prvotužitelja, ako on nije imao odgovarajuće osobno sredstvo zaštite, tj. pojas sa dva užeta s dvije karike.

80. Tuženik je i nakon usmenog saslušanja vještaka zaštite na radu Ivice Juričkog ostao kod prigovora na njegov nalaz i mišljenje te smatra da se vještak ni u usmenom očitovanju nije mogao očitovati kakav je to kombinirani pojas prvotužitelj koristio kritične zgode, pa kako vještak nije argumentirao svoje tvrdnje da on prvotužitelju nije osigurao zaštitni pojas i da bi po njegovom mišljenju tuženik bio odgovoran za stradavanje prvotužitelj to je tuženik predložio novo vještačenje po drugom vještaku zaštite na radu te da se ponovno sasluša prvotužitelj na okolnost same nezgode na radu.

81. Sud je odbio prijedlog tuženika za dopunsko saslušanje prvotužitelja na okolnost nastanka štetnog događaja jer je prvotužitelj u svom iskazu 13.10.2017. detaljno opisao sve okolnosti nastanka štetnog događaja, a i zbog proteka vremena nije životno očekivati da će se prvotužitelj sada, nakon više od 12 godina od štetnog događaja sjećati nekih detalja koje nije naveo u svom iskazu 13.10.2017.

82. Kako je vještak Jurički svoj pisani nalaz i mišljenje izradio temeljem vjerodostojne dokumentacije te kako je njegov nalaz i mišljenje jasan i logičan i u skladu s dokumentacijom u spisu, sud je odbio prijedlog tuženika za provođenje novog vještačenja po drugom vještaku zaštite na radu te su neosnovani navodi tuženika da se vještak nije mogao očitovati kakav je to kombinirani pojas prvotužitelj koristio kritične zgode, budući je vještak u svom nalazu i mišljenju decidirano naveo da je prvotužitelj kritične zgode koristio pojas za vezivanje koji je imao samo jedno uže s jednom karikom.

83. Naime, točni su navodi tuženika da se u zapisniku s očevida inspektora zaštite na radu od 02.04.2014. navodi da je pokraj prvotužitelja pronađen kombinirani pojas, no to ne znači da se radilo o pojasu koji je imao dva sigurnosna užeta s karikama, jer i tužitelj u tužbi navodi da je prvotužitelj koristio kombinirani pojas sa jednim užetom za vezivanje, a i u zapisniku o inspekcijskom nadzoru od 03.10.2014. pod točkom 5. osobna zaštitna sredstva navedeno je kako je inspekcijskim nadzorom utvrđeno kako pojas s užetom za vezivanje, kojeg je u vrijeme ozljede koristio prvotužitelj, nije imao dvostruke karike te je pod točkom 7. "vrijeme, mjesto i način ozljeđivanja radnika" navedeno da je prvotužitelj koristio kombinirani pojas i samo jedno uže za vezivanje, pa se cijelo vrijeme dok se kretao po metalno-rešetkastom stupu morao kopčati i otkapčati uže za konstrukciju metalno-rešetkastog stupa na način da je svaki puta uže provlačio oko nosača stupa i kopčao za kariku na kombiniranom pojasu, pa se u trenucima premještanja užeta i slijedećeg kopčanja nalazio nevezan na metalno-rešetkastom stupu.

84. Dakle, nije sporno da je tužitelj imao kombinirani pojas, međutim njegov kombinirani pojas nije imao dva sigurnosna užeta s karikama, već samo jedno uže s jednom karikom, te u konkretnom slučaju nitko od saslušanih svjedoka, niti inspektor zaštite na radu ne navode da bi prvotužitelj kritične zgode koristio sigurnosni pojas koji je imao dva sigurnosna užeta s karikama, a vještak Jurički je i u nalazu i mišljenju i u svom usmenom saslušanju decidirano naveo da je prvotužitelj koristio pojas koji služi za pozicioniranje, koji ima samo jedno uže s karikom, kao što se to navodi i u zapisniku o inspekcijskom nadzoru, a što su potvrdili i svjedoci Vladimir Vrhovec, Nenad Mikša i Darko Dijaković.

85. Stoga je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka zaštite na radu Ivice Juričkog budući je isti izrađen od stalnog sudskog vještaka po pravilima struke temeljem vjerodostojne dokumentacije, njegov nalaz i mišljenje je jasan, logičan i detaljno obrazložen, u njemu nema kontradiktornosti te isti nije kontradiktoran dokumentaciji u spisu, a vještak je u svom usmenom očitovanju detaljno i iscrpno odgovorio na sva pitanja tuženika i otklonio sve njegove prigovore.

86. Sud je prihvatio i iskaz prvotužitelja, jer je isti u skladu sa zapisnikom o inspekcijskom nadzoru te iskazima svjedoka Vladimira Vrhovca, Nenada Mikše i Darka Dijakovića koji potvrđuju da je tuženik kao poslodavac kritične zgode prvotužitelju osigurao zaštitni pojas s jednom kopčom koji se koristi za pozicioniranje i koji ga nije osiguravao prilikom penjanja i spuštanja po stupu dalekovoda, jer on morao pojas otkopčati kod penjanja ili spuštanja.

87. Vezano uz prigovor tuženika da je prvotužitelj pao zbog toga što je imao zamašćene rukavice, potrebno je reći da je sam prvotužitelj rekao da su vodiči koje je on dizao bili masni, jer je iznutra čelik pa sloj masti i onda aluminij, a kako je taj aluminij bio oštećen, po mjestima je izlazila mast, a njegov je iskaz potvrdio i svjedok Vladimir Vrhovec te prvotužitelj zbog toga što su mu rukavice bile masne nije svojim postupanjem doprinio nastanku štetnog događaja, budući su se rukavice zamastile dok je on izvodio radove na visini, odnosno dok je micao vodiče, te se on, da bi zamijenio rukavice, trebao spustiti na zemlju, jer je bio na visini više od 4 metra, a da bi se spustio na zemlju, morao je koristiti neodgovarajući sigurnosni pojas.

88. Stoga da je tuženik osigurao prvotužitelju zaštitni pojas s dva sigurnosna užeta s karikama, prvotužitelj ne bi pao, bez obzira na to što je imao zamašćene rukavice, pa činjenica da je prvotužitelj u trenutku pada imao zamašćene rukavice, nije doprinijela nastanku štetnog događaja, jer da je prvotužitelj imao odgovarajući zaštitni pojas s dva užeta i karikama, do štetnog događaja ne bi došlo, jer bi on prilikom spuštanja sa stupa u svakom trenutku bio vezan karikom za stup te bi ga zaštitno uže i karika držali i u slučaju da mu je ruka skliznula zbog masnih rukavica .

89. Tuženik nadalje prigovara da je prvotužitelj trebao odbiti rad bez korištenja odgovarajućeg zaštitnog pojasa. Prvotužitelj u svom iskazu navodi da on nije znao da ima pravo odbiti rad ako nema adekvatnu zaštitu na radu i dodaje da nitko to nije odbio da ne bi dobio otkaz.

90. Prema mišljenju ovog suda, okolnost da prvotužitelj u konkretnoj situaciji nije odbio rad bez korištenja odgovarajućeg zaštitnog pojasa koji mu je bio dužan osigurati poslodavac, ne utječe na odgovornost tuženika za naknadu štete tužiteljima, jer u danim okolnostima brige za očuvanje radnog mjesta nije bilo opravdano očekivati od prvotužitelja da odbije izvršenje radnog zadatka koji mu je naložio poslodavac, a za izvršenje kojeg mu poslodavac nije osigurao sigurne uvjete rada. Stoga, time što je prvotužitelj obavljao svoj posao unatoč tome što mu tuženik nije osigurao odgovarajući zaštitni pojas za penjanje, on ne može snositi odgovornost za štetu pa ni djelomično, slijedom čega je neosnovan prigovor tuženika da je prvotužitelj odgovoran za nastalu štetu, jer nije odbio rad u situaciji kada mu nisu bila osigurana odgovarajuća zaštitna sredstva.

91. Nadalje, za ovaj postupka neodlučna je činjenica da su tuženik i odgovorna osoba tuženika u prekršajnom postupku oslobođeni za počinjene prekršaje vezano uz predmetni štetni događaj budući da su oni oslobođeni povodom žalbe zbog toga što djelo kako je činjenično opisano u presudi prekršajnog suda, novim Zakonom o zaštiti na radu nije više propisano kao prekršaj, a uz to oslobođenje od prekršajne odgovornosti ne oslobađa poslodavca od odgovornosti za naknadu štete.

92. Potrebno je dodati da ničim nije dokazana niti tvrdnja tuženika da je prvotužitelj prije štetnog događaja ozlijedio ruku, a što nije prijavio poslodavcu, budući da takvih podataka u njegovoj medicinskoj dokumentaciji niti zdravstvenom kartonu nema, a tužitelj u svom iskazu uvjerljivo navodi da prije tog događaja s desnom rukom nije imao nikakvih

93. Stoga je ovaj sud ocjenjujući provedene dokaze svaki posebno i sve zajedno na nedvojben način utvrdio da šteta koju su tužitelji pretrpjeli kritične zgode nije nastala zbog više sile, niti radnjom prvotužitelja ili treće osobe na koje poslodavac nije mogao utjecati, jer je prvotužitelj kritične zgode radio po nalogu poslodavca, koji mu nije osigurao odgovarajući zaštitni pojas kojim bi se mogao na siguran način kretati po stupu dalekovoda, jer odgovarajući pojas ima dva užeta s karikama tako da bi prvotužitelj korištenjem takvog pojasa uvijek bio osiguran, jer prilikom oslobađanja jednog užeta od stupa prvotužitelj bi bio osiguran drugim užetom tako da ne može pasti na tlo. U konkretnom slučaju, pojas koji je prvotužitelj dobio na korištenje je pojas koji služi za pozicioniranje na jednom mjestu, a ne i za sigurno kretanje radnika po stupu dalekovoda, slijedom čega je tuženik temeljem odredbe čl. 103.ZOR-a i odredbe čl. 15.st.1. Zakona o zaštiti na radu dužan tužiteljima naknaditi svekoliku pretrpljenu štetu iz predmetnog štetnog događaja jer iz provedenog postupka nisu utvrđene okolnosti iz čl. 1067.ZOO-a koje bi oslobodile tuženika kao poslodavca od odgovornosti ili umanjile njegovu odgovornost, te nije utvrđeno da je prvotužitelj doprinio nastanku štetnog događaja niti visini pretrpljene štete.

94. Radi utvrđivanja da li težina povreda i okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade, kao i radi utvrđivanja kvalifikatornih okolnosti u smislu čl. 1100.st.2. ZOO-a za određivanje visine pravične novčane naknade za štetu koju tužitelji trpe zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje provedeno je medicinsko vještačenje, po stalnim sudskim vještacima, doc. dr. sc. Mladenu Miškulinu, prim. dr. med., specijalista ortopedije i traumatologije i dr. sc. Davorki Paladino, dr. med., specijalista neurologa iz čijeg nalaza i mišljenja je utvrđeno da su tužitelju Zdenku Čukoiću su odmah nakon ozljeđivanja u Općoj bolnici Zabok postavljene dijagnoze prijeloma drugog do šestog vratnog kralješka, nepotpuno iščašenje 6. i 7. kralješka te oduzetost sva četiri ekstremiteta. Zbog tih je ozljeda u nastavku liječen kako je u nalazu detaljno opisano.

95. Prema mišljenju vještaka, tužitelj Zdenko Čukoić je u štetnom događaju zadobio ozljedu vratne kralješnice te postoji uzročno posljedična veza između opisane dinamike štetnog događaja, ozljeda i trajnih posljedica. Tužitelj je u cijelosti provodio upute liječnika, a iz medicinske dokumentacije nije vidljivo da je kod njega postojalo stanje narušenog zdravlja prije štetnog događaja koje bi bilo od utjecaja za ocjenu u ovom predmetu. Unatoč provedenom adekvatnom liječenju, zaostale su trajne posljedice u vidu tetraplegije praćene hipoestezijom u teritoriju C6-Th3, te kompletnom anestezijom ispod nivoa Th-3 ,tako da prvotužitelj nije u stanju obavljati ništa od

uobičajenih životnih aktivnost primjerenih dobi, niti je u stanju obavljati poslove samozbrinjavanja te je to rezultiralo umanjenjem opće životne i radne aktivnosti tužitelja u omjeru od 100%.

96. U štetnom događaju prvotužitelj je doživio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, u daljnjem tijeku postojao je sekundarni strah, jačeg intenziteta u trajanju od 7 dana, srednjeg intenziteta u trajanju od 15 dana i blagog intenziteta u trajanju od daljnjih tri mjeseca.

97. Tužitelj Zdenko Čukoić je trpio jake bolove u trajanju od 7 dana, bolove srednjeg intenziteta u trajanju od 45 dana ukupno te bolove lakog intenziteta u trajanju od daljnjih 6 mjeseci. Bolovi koje tužitelj i dalje trpi ulaze u ocjenu trajnih posljedica.

98. Štetni događaj rezultirao je i naruženjem u teškom stupnju pri čemu vještaci navode da su kliničkim pregledom utvrdili da tužitelj Zdenko Čukoić na pregled dolazi u invalidskim kolicima, da su mu vidljiva dva ožiljka po 8 cm dužine na vratu, da mu obje šake imaju panđasti izgled sa hipotrofijom muskulature kako podlaktice tako i šake s jače izraženim deformitetom lijevo, a što je sve stalno vidljivo trećim osobama.

99. Tužitelju je tuđa pomoć bila potrebna od 16. 12. 2014. godine u opsegu od 8 sati dnevno te će mu biti potrebna trajno u istom opsegu do kraja života. Osim toga, potrebna mu je i trajna stručna tuđa pomoć u opsegu od 2 sata dnevno, a u smislu medicinskog rehabilitacijskom tretmana u svrhu održavanja pasivne pokretljivosti svih zglobova, u svrhu prevencije kontraktura, održavanja snage u preostalim aktivnim segmentima u svrhu prevencije nastajanja dekubitusa te svih drugih medicinskih radnji u zbrinjavanju ovakvih bolesnika.

100. Tužitelji nisu imali prigovora na nalaz i mišljenje vještaka, a na prigovore i pitanja tuženika vještaci su u odgovorili na ročištu 22. rujna 2016. godine ostajući u cijelosti kod pisanog nalaza i mišljenja. Dodatno su se očitovali da se njihova ocjena od 100% invaliditeta ni na koji način ne može uspoređivati s ocjenom stupnja invaliditeta po Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje jer se radi o dva potpuno različita osnova ocjene. Nadalje, iz kliničkog stanja koje su opisali također proizlazi da prvotužitelj nije u mogućnosti između ostalog čak niti održavati vertikalni položaj trupa u sjedećem stavu, a kamoli kontrolirati npr. kolica ili eventualno manipulirati predmetima za jelo i osobnu higijenu pa stoga smatraju da je tužitelj potrebna trajna tuđa pomoć u opsegu od 8 sati doživotno te da je u svrhu održavanja postojećeg stanja, odnosno prevencije kako kontraktura zglobova tako i dekubitusa, tužitelju potreban također dva sata dnevno medicinsko rehabilitacijski tretman (vježbe disanja, pasivna terapija i mobilizacija zglobova, položajna drenaža, masaže dijelova tijeka prekomjerno izloženih pritisku i sl.). Nadalje, tužitelj nije u stanju kontrolirati ni stolicu ni mokrenje pa mu je i iz tog razloga potrebna pomoć.

101. Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje dr. Miškulin i dr. Paladino, jer je isti dat od stalnih sudskih vještaka, po pravilima struke, temeljem vjerodostojne medicinske dokumentacije i pregleda prvotužitelja, a vještaci su u svom usmenom očitovanju detaljno i iscrpno odgovorio na sva pitanja i otklonili prigovore tuženika, pa su neosnovani navodi tuženika koji i nakon usmenog saslušanja vještaka ostaje kod prigovora, budući su vještaci u usmenom očitovanju otklonili navedene prigovore.

102. Tužitelj Zdenko Čukoić u svom iskazu navodi da se nije mogao kretati odmah nakon ozljeđivanja. Mjesec dana bio je na respiratoru jer nije mogao disati te je liječenje dosta teško podnio, a i sad mu to sve teško pada, naročito psihički. Prije tog događaja bio je dosta mobilan, puno toga je radio i kretao se, a sada više ništa ne može. U kolicima je stalno i u rukama je izgubio finu motoriku te se gotovo ne može ni hraniti, brijati se ne može niti brinuti se o najosnovnijim životnim potrebama i osobnoj higijeni te mu u svemu tome pomažu supruga i djeca. Osim ukućana pomoć mu pruža i fizioterapeut tri puta tjedno po pola sata ali to mu nije dosta. Poslije vježbama s fizioterapeutom se osjeća puno bolje, popusti mu napetost u ramenima i rukama ali to potraje pola dana do dan, a onda mu se opet pogorša. HZZO mu odobrava 15 dolazaka odnosno pet tjedana, nakon čega mora ponovno podnositi zahtjev i čekati i onda su duga razdoblja kada uopće neme fizikalne terapije, dva i pol do tri tjedna.

103. Tužitelji Ankica Čukoić, Klementina Ričko i Dalibor Čukoić u svojim iskazima opisuju kako su teško doživjeli povrede svog supruga odnosno oca, kako to i dalje teško proživljavaju i kako mu pomažu.

104. Sud je prihvatio iskaze svih tužitelja, jer sud isti iskazivali logično i životno, njihovi iskazi međusobno su suglasni, te su u skladu s nalazom i mišljenjem liječnika vještaka iz kojeg je utvrđena težina ozljeda prvotužitelja.

105. Stoga je sud ocjenjujući provedene dokaze na nedvojben način utvrdio da je tužitelju Zdenko Čukoić uslijed naprijed opisanih tjelesnih ozljeda, u skladu s odredbom čl. 19.st.2. u vezi s čl. 1046.ZOO-a povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, jer je trpio fizičke bolove i strah, trajne su posljedice dovele do smanjenja životne i radne sposobnosti i do naruženosti, te prema mišljenju suda utvrđena težina povreda i okolnosti povrjeđivanja, jer je prvotužitelj stradao na radu, opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu u smislu čl. 1100.st.1. ZOO-a. Kako je iz nalaza i mišljenja vještaka vidljivo da je liječenje prvotužitelja završeno to je neosnovan tuženikov prigovor preuranjenosti tužbe.

106. S obzirom na nalaz i mišljenje liječnika vještaka, te okolnosti konkretnog slučaja, cijeneći činjenicu da je tužitelj u vrijeme štetnog događaja imao 53 godine, a da je zbog posljedica zadobivenih ozljeda 100% invalid u kolicima , te da nije u stanju obavljati ništa od uobičajenih životnih aktivnost primjerenih dobi, niti je u stanju obavljati poslove samozbrinjavanja, zbog čega je ovisan o tuđoj pomoći, da je kod njega zaostalo naruženje teškog stupnja koje je drugima stalno vidljivo, kao i uzevši u obzir jačinu i trajanje pretrpljenih bolova i straha, prvotužitelju bi pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje predstavljao iznos od 222.000,00 EUR.

107. Prilikom utvrđivanja ovog iznosa sudu su kao kvalifikatorne okolnosti, odnosno mjerila, u skladu s čl. 1100.st.2. ZOO-a poslužili intenzitet i trajanje pretrpljenih fizičkih bolova i straha, te duševnih bolova koje tužitelj trpi zbog smanjenja životne i radne sposobnost i naruženosti , pa se od utvrđenog iznosa na pretrpljene fizičke bolove, s obzirom na njihov intenzitet i trajanje odnosi iznos od 7.000,00 EUR, na pretrpljeni strah, s obzirom na njegov intenzitet i trajanje iznos od 5.000,00 EUR, na pretrpljene duševne bolove koje prvotužitelj trpi zbog smanjenja životne i radne sposobnosti od 100%, iznos od 200.000,00 EUR, a na pretrpljene duševne bolove zbog naruženosti teškog stupnja koja je trećima stalno vidljiva, iznos od 10.000,00 EUR.

108. Stoga je ukupno prvotužitelju Zdenku Čukoiću temeljem odredbe 1100.st.2. ZOO-a na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje valjalo dosuditi 222.000,00 EUR, a odbiti ga s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 6.408,60 EUR.

109. Nadalje, prema odredbi čl. 1101. st. 1. ZOO-a, u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji).

110. Trajni invaliditet tužitelja Zdenka Čukoića od 100% sa svim opisanim posljedicama na njegovo fizičko i duševno stanje i kvalitetu života nepobitno predstavlja osobito teški invaliditet pa sud, temeljem odredbe čl. 1101. st. 1. ZOO-a, s obzirom težinu trajnih posljedica i dugogodišnju bračnu zajednicu, ocjenjuje osnovanim tužbeni zahtjev za pravičnu novčanu naknadu tužiteljice Ankice Čukoić, supruge Zdenka Čukoića u iznosu od 55.000,00 EUR, koji iznos joj je i dosuđen dok je odbijena s dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 5.047,78 EUR .

111. Prema odredbi čl. 1095. st. 1. ZOO-a, tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je, među ostalim, naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a prema stavku 2. tog članka, ako su ozlijeđenome potrebe trajno povećane, odgovorna osoba dužna je plaćati ozlijeđenomu određenu novčanu rentu, kao naknadu za štetu.

112. Prema odredbi čl. 1088. st. 1. ZOO-a, u slučaju smrti, tjelesne ozljede ili oštećenja zdravlja naknada se određuje, u pravilu, u obliku novčane rente, doživotno ili za određeno vrijeme, a prema stavku 2. tog članka, novčana renta plaća se mjesečno unaprijed.

113. Osnovanim u cijelosti sud ocjenjuje i tužbeni zahtjev tužitelja Zdenka Čukoića na ime naknade imovinske štete koja se sastoji u troškovima rekonstrukcije obiteljske kuće u Maretiću 59, sagrađene na čkbr. 453/3 upisanoj u zk.ul. 1501 k.o. Pešćeno kao samovlasništvo tužitelja Zdenka Čukoića, a kako bi se ta kuća prilagodila potrebama osobe sa 100%-tim invaliditetom sukladno Pravilniku o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjenjem pokretljivosti ("Narodne novine", br. 78/2013)., budući da ti troškovi spadaju u "druge potrebne troškove" u vezi liječenja u smislu odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a, to je valjalo naložiti tuženiku da prvotužitelju s ove osnove isplati iznos od 35.859,43 eura.

114. Naime, visina troškova utvrđena je temeljem novog nalaza i mišljenja građevinskog vještaka Josipa Palanovića, ing. građ. u ukupnom iznosu od 35.859,43 eura, a koji nalaz i mišljenje sud u cijelosti prihvaća budući da su u njemu jasno navedeni svi nužni radovi kako bi se kuća prilagodila potrebama tužitelja Zdenka Čukoića, sa određeno iskazanim količinama i vrijednostima radova i to u vrijeme presuđenja.

115. Na nalaz i mišljenje vještaka prvotužitelji nije imao primjedbi te je sukladno njemu i precizirao tužbeni zahtjev, a i tuženik se u podnesku od 25. veljače 2025. izričito očitovao da je suglasan s predmetnim nalazom i mišljenjem u njegovom računskom dijelu, odnosno ne stavlja primjedbe na visinu procjene štete, a "prigovara Predmetnom Nalazu i mišljenju u dijelu koji se odnosi na osobu štetnika…" te u biti

ponavlja prigovore kojima osporava svoju odgovornost, a što s nalazom i mišljenjem građevinskog vještaka nema nikakve veze.

116. U vezi navedenoga, a s obzirom na utvrđenje iz rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske da je sud u ranijem postupku počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a budući da punomoćnica tuženika nije bila uredno pozvana na ročište za licu mjesta 17. prosinca 2015., sud je 3. prosinca 2024. ponovno održao očevid na nekretnini tužitelja uz sudjelovanje punomoćnica tuženika te građevinskog vještaka, a na kojem je utvrđeno da nije došlo do promjena na nekretnini u odnosu na stanje kakvo je utvrđeno na očevidu 17. prosinca 2015.

117. Temeljem odredbe čl. 1095. st. 1.i 1088. ZOO-a tužitelj Zdenko Čukoić ima pravo i na naknadu imovinske štete koja se odnosi na troškove tuđe pomoći i njege.

118. Kao što je navedeno, prema mišljenju vještaka medicinske struke, tužitelju Zdenku Čukoiću je tuđa pomoć bila potrebna od 16. prosinca 2014. u opsegu od 8 sati dnevno te će mu ista biti potrebna trajno u istom opsegu do kraja života , a što onda iznosi prosječno 243 sata mjesečno (8 sati x 365 dana = 2920 sati : 12 mjeseci = 243 sata mjesečno), a vještaci su u nalazu te u svojim iskazima opisali na što se ta pomoć odnosi.

119. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je Zdenku Čukoiću pomoć supruge i djece nužna svakodnevno, praktično za sve životne aktivnosti, jer se on sam ne može brinuti niti o najosnovnijim životnim potrebama.

120. Cijena sata takve, nestručne, tuđe pomoći koju mu pružaju ukućani, utvrđena je prema mjesnim prilikama i ustaljenoj sudskoj praksi tako da je za razdoblje od 16. prosinca 2014. do 6. svibnja 2015. u cijelosti osnovan tužbeni zahtjev po toj osnovi u iznosu od 2.261,60 eura (ranije: 17.040,00 kuna), za 1136 sati x 1,99 eura.

121. Iz prvotužiteljevog iskaza nadalje proizlazi i da mu osim ukućana pomoć pruža i fizioterapeut tri puta tjedno po pola sata, ali to mu nije dosta. Poslije vježbama s fizioterapeutom se osjeća puno bolje, popusti mu napetost u ramenima i rukama ali to potraje pola dana do dan, a onda mu se opet pogorša. HZZO mu odobrava 15 dolazaka odnosno pet tjedana, nakon čega mora ponovno podnositi zahtjev i čekati i onda su duga razdoblja kada uopće nema fizikalne terapije, dva i pol do tri tjedna.

122. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelju Zdenku Čukoiću osim navedene nestručne pomoći i njege potrebna i trajna stručna pomoć u opsegu od 2 sata dnevno, a u smislu medicinskog rehabilitacijskog tretmana u svrhu održavanja pasivne pokretljivosti svih zglobova, u svrhu prevencije kontraktura, održavanja snage u preostalim aktivnim segmentima, u svrhu prevencije nastajanja dekubitusa te svih drugih medicinskih radnji u zbrinjavaju ovakvih bolesnika. Budući da je prvotužitelju stručna pomoć i njega potrebna u opsegu od 60 sati mjesečno, a prema Pravilniku o uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja za bolničko liječenje medicinskom rehabilitacijom i fizikalnom terapijom u kući (Narodne novine, br. 26/96, 79/97, 31/99, 51/99, 73/99, 40/07, 46/07, 64/08, 91/09 i 118/09) tužitelj Zdenko Čukoić može na teret Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje ostvariti pravo na samo 15 dolazaka fizioterapeutskog tehničara mjesečno, on ima pravo na naknadu imovinske štete za stručnu pomoć i njegu od tuženika za preostalih 45 sati.

123. Cijena sata stručne pomoći i njege utvrđena je na temelju Odluke Vijeća Hrvatske komore fizioterapeuta od 21. prosinca 2012. o najnižim cijenama za pojedine poslove iz fizioterapeutske djelatnosti izvan Mreže javne zdravstvene službe s priloženim Cjenikom fizikalne terapije Komore, donesenim temeljem Zakona o fizioterapeutskim djelatnostima (Narodne novine, br. 120/08) i Statuta Hrvatske komore fizioterapeuta u iznosu od 29,33 eura/ 221,00 kn prema fiksnom tečaju konverzije (170,00 kn + 30% uvećanja za fizioterapiju u kući temeljem čl. VII. navedene Odluke).

124. Sukladno navedenom, za razdoblje od 7. svibnja 2015. do 31. svibnja 2024. osnovan je zahtjev tužitelja Zdenka Čukoića za isplatu mjesečne rente na ime tuđe pomoćni i njege u iznosima od po 1.803,70 eura (483,77 eura na ime tuđe nestručne, nemedicinske pomoći i 1.319,85 eura na ime tuđe stručne, medicinske pomoći).

125. Za razdoblje od 1. lipnja 2024. do 30.lipnja 2026.g., sud je imao u vidu visoku inflaciju pa po slobodnoj ocjeni ocjenjuje primjerenom cijenu sata nestručne, nemedicinske pomoći od 3,00 eura po satu. Sukladno tome, osnovan je i zahtjev prvotužitelja za isplatu mjesečne rente na ime tuđe pomoći i njege od 1. lipnja 2024. do 30.lipnja 2026.g. u iznosu od 2.048,85 eura mjesečno (729,00 eura na ime tuđe nestručne, nemedicinske pomoći (243 sata X 3,00 eura) i 1.319,85 eura na ime tuđe stručne, medicinske pomoći).

126. Nadalje, s obzirom na opće poznatu visoku stopu inflacije koja je i dalje prisutna prvotužitelju je za razdoblje od 1. srpnja 2026..g., pa ubuduće, sud po slobodnoj ocjeni ocijenio primjerenom cijenu sata nestručne, nemedicinske pomoći od 4,00 eura po satu, pa je sukladno tome osnovan i njegov zahtjev za isplatu mjesečne rente na ime tuđe pomoći i njege od 01. srpnja 2026. pa ubuduće u iznosu od po 2.291,85 eura mjesečno (972,00,00 eura (243 sata X 4,00 eura) na ime tuđe nestručne, nemedicinske pomoći i 1.319,85 eura na ime tuđe stručne, medicinske pomoći), dok je odbijen kao neosnovan dio zahtjeva za mjesečnu rentu za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 243,00 eura, počevši od 01.srpnja 2026.g. na nadalje.

127. Što se tiče eventualnog prava na doplatak za pomoć i njegu od strane nadležnog Zavoda za socijalnu skrb potrebno je reći da tijekom postupka nije utvrđeno da prvotužitelj prima ovu naknade, te nije utvrđeno ni da prima naknadu za tjelesno oštećenje, a neovisno o tome, sve da prvotužitelj prima doplatak za pomoć i njegu, iznosi ostvareni po osnovi socijalne skrbi (u što spada i doplatak za pomoć i njegu) ne umanjuju pravo oštećenika na punu naknadu imovinske štete koju mu je dužan naknaditi tuženik.

128. Nadalje, neosnovani su i navodi tuženika da naknadu za tuđu pomoć i njegu treba umanjiti za iznose koje prima supruga prvotužitelja s osnove statusa njegovatelja, jer iznosi koje supruga prvotužitelja eventualno prima s osnove statusa njegovatelja (na temelju Zakona o socijalnoj skrbi), a koji su u neposrednoj vezi sa štetnim događajem ne uračunavaju se prilikom dosuđivanja naknade štete s osnove tuđe pomoći i njege, niti se činjenica ostvarivanja takvih prihoda prilikom odmjeravanja visine štete s osnove tuđe pomoći i njege (pa tako i mjesečne rente s osnove tuđe pomoći i njege) treba uzeti u obzir. Ovakav stav zauzeo je i Vrhovni sud RH u svojoj odluci posl.br.Rev 1094/2023-2 od 04.01.2024.g.

129.Visina stope zatezne kamate određena je u skladu s čl. 29.st.2. ZOO-a, a tužiteljima su na dosuđene iznose pravične novčane naknade zbog povrede prava osobnosti , temeljem odredbe čl. 1103. ZOO-a, kamate dosuđena od podnošenja tužbe (7. svibnja 2015.).

130. Na naknadu imovinske štete zbog troškova rekonstrukcije kuće kamata je dosuđena od donošenja presude budući da je visina štete sukladno odredbi čl. 1089. st. 2. ZOO-a, određena prema cijenama u vrijeme donošenja presude.

131. Budući da prvotužitelj troškove tuđe pomoći i njege nesporno nije plaćao te da je visina tih troškova također utvrđena prema cijenama u vrijeme donošenja presude i zakonska zatezna kamata na naknadu imovinske štete za troškove tuđe pomoći i njege dosuđena je od donošenja presude, kako na iznos od 2.262,60 eura koji se odnosi na te troškove u razdoblju od 6. prosinca 2014. do 6. svibnja 2015. (kako je i postavljen tužbeni zahtjev) tako i na mjesečne iznose rente koji su dospjeli do presuđenja.

132. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 3. ZPP-a, budući da su tužitelji kvalitativno uspjeli u postupku 100%, jer je tuženik osporavao svoju odgovornost, a iz provedenog postupka je utvrđeno da je tuženik u cijelosti odgovoran za naknadu štete. Tuženici Klementina Ričko i Dalibor Čukoić su sa svojim zahtjevima uspjeli u cijelosti, dok je tužiteljica Ankica Ričko uspjela sa 92 % svojeg zahtjeva, a tužitelj Zdenko Čukoić je uspio s 97% , dakle tužitelji nisu uspjeli samo s razmjerno neznatnim dijelom tužbenog zahtjeva zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi , pa je tuženik dužan tužiteljima troškove postupka naknaditi u cijelosti.

133. Troškovi zastupanja tužiteljima su odmjereni prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 138/2023., dalje: Tarifa), koja se primjenjuje temeljem odredbe tbr. 52. st. 3. ove Tarife.

134. Od troškova određeno zatraženih troškovnikom, tužiteljima su kao potrebni priznati troškovi: sastava tužbe u predmetu posl. broj Pr-77/15 po tbr. 7/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 5.392,40 eura, sastava tužbe u predmetu Pr-82/15 po tbr. 7/1 u iznosu od 500,00 eura, zastupanja na ročištima 6. srpnja 2015. i 24. kolovoza 2015. po tbr. 9/1 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosima od po 5.990,90 eura, sastava podneska od 17. studenoga 2015. po tbr. 8/1 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 6.951,77 eura, zastupanja na očevidu 17. prosinca 2015. po tbr. 9/7 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 6.951,77 eura, sastava podneska od 6. lipnja 2016. po tbr. 8/1 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 6.952,40 eura, sastava podneska od 18. kolovoza 2016. po tbr. 8/3 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 65,00 eura, zastupanja na ročištu 22. rujna 2016. po tbr. 9/1 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 6.952,40 eura, sastava žalbe od 30. rujna 2016. po tbr. 10/5 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 650,00 eura, zastupanja na ročištu od 13. listopada 2017. po tbr. 9/7 s povećanjem pod tbr. 40/1 od 30% u iznosu od 6.952,40 eura.

135. Nadalje, za sastav podnesaka od 3. lipnja 2024. i 11. lipnja 2024. po tbr. 8/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% (jer je odluka u odnosu na tužitelje Klementinu Ričko i Dalibora Čukoića postala pravomoćna, te je punomoćnik tužitelja u daljnjem tijeku postupka zastupa dvije stranke) tužiteljima je priznato po 6.072,00 eura , dok im je za pristup na ročište 14. lipnja 2024. po tbr. 9/5 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10%

priznato 110,00 eura, a za zastupanja na ročištima 16. rujna 2024. , 6. studenoga 2024. i na očevidu 3. prosinca 2024. po tbr. 9/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% priznato im je 6.072,00 eura po zastupanju. Za sastav podnesaka od 12. veljače 2025., 5. ožujka 2025., po tbr. 8/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% tužiteljima je priznato po 6.157,80 eura, koji iznos im je priznat i za zastupanja na ročištima 2. travnja 2025., 17.03.2026. i 28.04.2026., po tbr. 9/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10%, dok im je za sastav prijedloga za ispravak presude od 05.03.2025. u skladu s Tbr.8.t.4.OT-e s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% priznato 110,00 eura, a za sastav podnesaka 16.06.2026. ,01.07.2026.g. 16.07.2026. i 06.08.2026.g.po tbr. 8/3 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% tužiteljima je priznato po 220,00 eura te im je za zastupanje na ročištu 29.rujna 2026.g., po tbr. 9/1 s povećanjem po tbr. 40/1 od 10% priznato im je 7.926,40 eura ili ukupno 123.525,34 eura, na koji iznos je priznat i PDV u iznosu od 30.881,34 eura, a što ukupno iznosi 154.406,68 eura.

136. Tužiteljima nisu priznati troškovi sastava podnesaka od 9. lipnja 2015., 1. srpnja 2015., 23. lipnja 2015., 31. srpnja 2015., 13. travnja 2016., 29. kolovoza 2016., i 15. rujna 2016., kao i sastav odgovora na žalbu od 04.01.2011., jer nisu bili potrebni za vođenje parnice i nije im priznat trošak sastava žalbe od 08.12.2017.g., jer su s istom odbijeni.

137. Osim troškova zastupanja, tužiteljima su priznati troškovi medicinskog vještačenja (291,99 eura), očevida i građevinskog vještačenja od 17. prosinca 2015. (401,49 eura), izlaska suda od 13. listopada 2017. u iznosu od 60,93 eura, pristojbe na tužbu za Ankicu Čukoić u iznosu od 351,72 eura, pristojbi na tužbu za Klementinu Ričko i Dalibora Čukoića u iznosima od po 258,81 eura, pristojbe na presudu za Ankicu Čukoić u iznosu od 662,84 eura, pristojbi na presudu za Klementinu Ričko i Dalibora Čukoića u iznosima od po 95,68 eura te troškovi očevida i građevinskog vještačenja od 03. prosinca 2024. u iznosu od 400,00 eura, a što zajedno iznosi 2.877,95 eura.

138. U skladu s navedenim, tuženiku je naloženo da tužiteljima na ime naknade parničnog troška ukupno plati 157.284,63 eura.

139. Odluka o kamatama na trošak temelji se na odredbi čl. 151.st.3.ZPP-a.

140. Slijedom navedenog, presuđeno je kao u izreci.

U Zlataru 30. listopada 2026.

S u d a c:

Jelena Habulin

JELENA HABULIN

Elektronički potpisano: 30.10.2026T10:09:11 (UTC:2026-10-30T09:09:11Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 25a71f33-c39d-4f56-a87f-c5f9af1e3eae

Općinski sud u Zlataru

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi ovom sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:
1. pun. tužitelja
2. tuženik

Broj zapisa: **9-3088f-6d1a5**

Kontrolni broj: **0ad96-958e3-50efa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.